

Preguem per la pàtria

Els lligams que oprimien la terra catalana s'han afluixat una mica. Catalunya és autònoma; pot respirar amb un xic més de llibertat. El novell Parlament català ha inaugurat ja les seves tasques i això fa que ens vingui a la memòria el record d'aquelles gloriosíssimes Corts Catalanes de l'edat mitjana. ¡Oh si els actuals parlamentaris sabessin imitar-les!

Cal confessar, malgrat tot, que el cor de molts catalans no bateja pas prou alegrement. L'alliberació de la terra, tant de temps sospirada, amb tantes lluites i heròics sacrificis cercada, en arribar, oh dissort, no ens ha portat pas el goig complert.

Prou contemplar, sota el cel blau, el flamejar de la senyera barrada; prou saber que les cadenes que ens lligaven han estat afluixades i que per lo tant els nostres moviments esdevindran un bon tros més lliures; no ignorem pas que el nostre verb pairal, "aquella parla de reis, de sants, de trovadors i savis", va reconquerint el terreny perdut, ocupant novament el sitial d'honor d'on fou bandejada... Mes tot això no és suficient, no n'hi ha prou, amb tot això, perquè el nostre cor s'ompleni d'alegria verdadera.

Per damunt de la raça, territori o posició geogràfica, per damunt de totes les condicions materials de la pàtria hi alena un esperit vivificador. La pàtria té una ànima formada per les creences, pels propis costums i per les venerandes tradicions dels nostres avant-passats.

Un dels nostres homes més grans ha dit: "La pàtria és una cosa espiritual encarnada en el terreny que trepitgem".

Si l'ànima, si el verdader esperit de la terra és ultratjat, la llibertat material de ben poca cosa ens servira; al contrari pot ser-nos un destorb enlloc d'un benifet.

Es un fet evident, que la lluita per les llibertats pàtries, havia estat sempre un moviment inspirat en les fondes creences i tradicions de la terra; era un moviment netament espiritualista. Mes ara, per una d'aquelles paradoxes, tan freqüents en la vida, logra la llibertat i governa per primera vegada la terra alliberada, un agrupament polític que fa molt poc cas dels valors morals, que no té gaire en compte l'espiritualitat del nostre poble.

I d'aquí prové la gran temença de l'hora present. Es tem — i prou voldriem que fos sense cap mica de fonament — que els nostres governants ens miressin per viarany absolutament oposats al verdader esperit de la terra. Si això s'esdevenia tindriem una pàtria lliure, certament, de la malestruga influència forastera, mestressa en gran part dels seus destins, però amb l'ànima plena de cadenes, fortament lligada amb les groixudes i ontidemocràtiques cordes del sectarisme. Veuriem voleïr, al grat de l'aire, les quatre barres, aquelles glorioses quatre barres, que fins els peixos de la mar havien de portar marcadors damunt del seu llom, si volien viure pacíficament dins les tranquilles aigües del *Mare nostrum*. Mes, la nostra senyera ja no seria el símbol d'aquell poble, un jorn verament lliure i tot ell plé d'essències democràtiques. Sota sos plcs hi viuria una nació amb l'ànima entristida, afligida i tiranitzada pels seus propis fills.

Sabem, com diu el poeta, i fa poc ens ho recordava Sa Eminència — que qui enfonza o alça els pobles és sols Déu que els ha creat. En aquests moments solemnes de la història del nostre poble, hem d'adreçar al Cel el nostre esguard suplicant.

El nostre poble dona els primers passos pel camí — no massa planer — de la llibertat retrobada. Fa tant de temps que no ha caminat tot sol que ja quasi bé n'ha perdut l'habitudo. Guieu, oh Senyor, els seus passos vacilants, ensenyeu-li els senderons de la pau i del verdader progrés i lliureu-lo de caure a l'abim tenebrós de l'anarquia.

Recordem-nos, també, que al bell mig de la terra catalana hi ha el gegantí Montserrat, palau de la nostra dolça Mare la Verge Moreneta. Què de tots els indrets, de totes les contrades de la terra pugim vers la muntanya santa les súpliques fervoroses, els anhels vivíssims de pau i verdadera llibertat. Ara més que mai hem de tenir al cor i als llavis els accents tendríssims i suplicants de la inspirada i popularíssima pregària: que no es desfaci aquest poble català per Ella espiritualment engendrat; que tregui de Catalunya l'esperit de discòrdia, ajuntat a tots sos fills, amb cor de germans; que ens defensi d'enemics espirituals i temporals, i finalment, que alcançi als pobles de Catalunya una pau cristiana i perpètua.

TROFIL.

Anglaterra, s'acosta a Roma?

No era pas catòlic, el gran filòsof i historiador anglès Anthony Froude, nascut de família protestant, que tres quarts de segle enrera deia que s'atansava el temps que els protestants havien de tornar forçosament al si de l'Església Catòlica, puix que aquella cosa artificial que havia conferit Luter s'anava gastant ràpidament, i no hi havia esperança d'adobar-ho.

Els símptomes de descomposició són observats pertot arreu entre els protestants. A Alemanya no sembla sinó que el Kaiser era el darrer suport que tenia. Des que ell està exiliat a Doorn, tot l'edifici protestant s'enderroca. Les organit-

zacions evangelistes decauen, llurs seminaris estan deserts.

Però, observem que això, que en altres circumstàncies ens hauria causat goig, ve aparellat amb greus perills. La gent no abandona el protestantisme per a entrar a la cleda legítima cristiana, l'Església Catòlica, sinó per a deixar tota religió. Aquè és degut? En gran part, indubtablement, a no tenir ocasió de fer coneixença del catolicisme. Molts són els que tenen aquesta sort, i ingressen a milers cada any en la nostra religió. Però, malauradament, són molts més els protestants que cauen en tota mena de ciències ocultes, creient que

així ompliran el buit que senten, i molts encara que s'adhereixen a les organitzacions atees.

A Anglaterra passa el mateix. Tal vegada en menor escala, pel fet que el règim monàrquic aguanta encara l'anglicanisme; però les defeccions són nombrosíssimes.

Per sort, les dels dies d'Anthony Froude, un corrent intens de conversions s'inicià a Anglaterra, i des d'aleshores, el nombre dels catòlics ha crescut molt. Paral·lelament a aquest moviment de conversions, i obeint a les mateixes causes, l'anglicanisme s'ha anat acostant cada vegada més a Roma. Altres vegades hem parlat en "El Matí" de les converses entaulades entre anglicans i catòlics, ja des del temps del cardenal Mercier, per tal d'arribar a una unió. Que aquesta arribi a fer-se ingressant oficialment l'Església anglicana en la Catòlica — única solució possible —, si és factible, hem de creure també que és llunyana. Però pot esdevenir-se que una intensificació del corrent de conversions, sobretot entre la clerecia anglicana, acceleri la desbandada. En relació a aquesta possibilitat, creiem interessantíssim de reproduir una nota que publica l'"Observatore Romano" del dissabte, dia 10, sota el títol de "Centenars de ministres anglicans en el camí de Roma".

"En el nostre diari — número del 18 de novembre — aparegué la notícia d'un manifest anglicà per a la reunió amb Roma, que despertà, com era natural, un gran interès. Avui publiquem el text de la Constitució de la "Confraria de la Unió", proposada pel mateix grup d'anglicans:

"Aquesta Confraria — diu el document — accepta la seient professió de fe: Crec en un sol Déu, en Tres Persones, distintes i iguals entre elles, això és, Pare, Fill i Esperit Sant.

"Crec en la doctrina catòlica sobre l'Encarnació, Passió, Mort i Resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist; en la unió personal de la Natura divina i humana en Crist; en la divina Maternitat de Maria Santíssima i en la seva immaculada Virginitat.

"Crec en la Presència veritable, real i consubstancial del Cos i Sang, ensems amb l'ànima i la Divinitat de Nostre Senyor Jesucrist, en el Santíssim Sagrament de l'Eucaristia.

"Crec en els set Sagraments instituits per Jesucrist per a la salvació del llinatge humà: això és, baptisme, confirmació, eucaristia, penitència, extremunció, ordre i matrimoni.

"Crec en el Purgatori, en la Resurrecció dels morts, en la vida eterna.

"Crec en el Primat, no sols d'honor, sinó també de jurisdicció, del Romà Pontífex, successor de Sant Pere. Príncep dels Apòstols i Vicari de Jesucrist.

"Crec en la veneració dels Sants i de llurs imatges.

"Crec en l'autoritat de les tradicions apostòliques i eclesiàstiques, i de la Sagrada Escriptura, la qual ha d'ésser interpretada i entesa únicament en el sentit que ha tingut i té la nostra santa Mare l'Església Catòlica.

"Finalment, jo crec tot el que ha estat definit i declarat en els sagrats canons i en els Concilis generals i especialment en el sagrat Concili de Trent, i tot el que ha estat aprovat, definit i declarat en el Concili general del Vaticà, particularment el que es refereix al Primat del Romà Pontífex i a la seva infal·lible autoritat".

En altres articles de la mateixa Constitució, s'expliquen les regles

Un artículo de "L'Observatore Romano" sobre los incendios de iglesias en España

Ciudad del Vaticano, 19. — El "Observatore Romano" en un artículo titulado "Contra los repetidos incendios en España", dice "que los dolorosos hechos contra la Religión, la civilización y el buen nombre de la nación española con los incendios de iglesias, imágenes y edificios sagrados, han impresionado tristemente a la opinión pública."

Añade el órgano oficioso del Vaticano que por las noticias publicadas en la prensa cada día, los incendios de iglesias y edificios católicos se suceden, y existe un furor incendiario que toma caracteres crónicos. Por esto, el Nuncio, monseñor Tedeschini — dice "L'Observatore" — ha presentado recientemente al ministro de Justicia su protesta, en la que se dice: "que la destrucción de iglesias ar-

tísticas admiradas en el mundo entero, no es sólo una ofensa a la Iglesia, madre de las artes y maestra de la civilización, sino que es una gran vergüenza que desprestigia el buen nombre de España ante el mundo, atónito de que en el siglo XX una nación europea que ha prestado tantos servicios a la civilización latina, sufra los actos de vandalismo contra todo lo sagrado, y lo que representa cultura y civilización, que todas las naciones guardan con gran cariño".

El "Observatore Romano" añade que le resulta incomprensible la impunidad en que quedan tales hechos, que los hace más criminales y odiosos.

Termina diciendo que nadie puede calcular cuánto daño se infiere a la nación española con tal estado de cosas.

PARTICULES

LES ANTIFONES DE LA O

Dia 21: O Orient!

O Orient, finestral de la divinitat, que tant encens en llum les cúpules, com emplenes els bacs de reverbers! Vina aviat; transforma'ns en llanternes! Colga dins de nosaltres una de les antorxes, tan viva i resplendent que arribi a traspasar, transfigurant-lo, el nostre cos, com un cristall puríssim.

MIQUEL MELENDRES, pvre.

i els mètodes propis de l'associació; els quals, per bé que no responguin enterament a la consciència catòlica, porten l'empremta d'una sincera tendència obertament declarada vers la Santa Església Romana.

En els mesos d'octubre i novembre, diversos centenars de ministres anglicans han signat la declaració esmentada per nosaltres el 18 de novembre sobre el deure de sotmetre's plenament al successor de Pere.

La pregària del món catòlic ha d'ajudar ara a les bones voluntats fins a la dedicació completa al servei de la veritat, en l'amor de Jesucrist i de la seva Santa Església".

I per què no ha d'ésser finalment un fet l'aproximació de grans masses anglicanes al catolicisme? La premsa catòlica anglesa ens ha parlat moltes vegades de la frisança que observen entre sectors sencers d'anglicans, de tornar minimalment allà d'on sortiren. S'arreglaren devotament pels carrers on han de passar les processons, s'esmunyen mig d'amagatotis en les esglésies catòliques, quan l'ànima, en moments crítics, els demana d'omplir aquell buit que els temples protestants els deixen. En una paraula, recordant la famosa dita del gran convers, el cardenal Newman, volen deixar les creences fredes de llurs pares, per les creences abraçadores de llurs avis.

Quant a nosaltres, fixem-nos en el que diu el diari del Vaticà: "La pregària del món catòlic ha d'ajudar..."

JAUME RUIZ MANENT.
(De "El Matí").

Martí Genís y Aguilar

El dia 10 de l'actual finava suauement a Vic, la seva ciutat nadiua, el patriarca de la novella catalana, el darrer supervivent d'aquella generació de gegants de l'idea que s'havia pres la tasca de ressucitar nostra personalitat nacional gairebé perduda, l'eximí Martí Genís i Aguilar.

Es per segona vegada que Catalunya es redrega per tal de retre homenatge al patriota humil que ha treballat per espai de vuitanta tres anys per l'enriquiment de nostra patrimoni espiritual i que ha tingut el goig de veure el fruit esponsor del Catalanisme literari i polític, que Ell juntament amb Mn. Cinto i Mn. Collell plantaren a la vora de la poètica i històrica Font del Desmai.

El mèrit d'En Genís no es recolza solament el fet d'ésser un dels punts més fermes del famós Esbart de Vic, puix que la seva producció literària bastaria per fer-lo passar a les generacions venideres com a un dels clàssics dels primers temps de la renaixença.

Moltes obres han eixit de la ploma feconda del nostre novel·lista, entre totes elles excel·leixen per la polidesa del seu llenguatge i pels seus personatges humaníssims triats de l'agre de la terra, "Julita", "La Reineta del Cadi" i "Novelles Vigatanes".

La vida del patriarca suara finat és altament al·ligonadora; la grandesa pròpia i de la Pàtria és pot, laborar sense escarafalls de cap mena, vivint intensament altes idealitats, treballant amb constància i amaran totes les obres amb aquella fe que les torna fecundes.

Un altre caire molt digne d'esment té per nosaltres la figura d'En Genís, el seu catolicisme. Ell no sentí mai la necessitat d'allunyar-se de l'Església per trobar l'ànima catalana, els sondeigs de l'ànima popular que havia dut a terme el confirmaren que, el cristianisme havia esdevingut consubstancial amb la nostra personalitat, i per lo tant descristianitzar Catalunya era sinònim de descatalanitzar-la.

La seva catolicitat intachable, les obres bones que a raudals brollaren de les seves mans, la seva mort edificant, ens donen la plena seguretat.

Déu els hi haurà premiat amb el repòs etern de la seva ànima.

JOAN SERRA BERGADA
Tarragona, 18-XII-1932.

FIJATE, LECTOR,

...en que ya está resuelta la crisis del gobierno de Cataluña;
 ...en que ¡Jesús! y que pesadilla se nos ha ido de encima;
 ...en que el presidente de la Generalidad tendrá honores militares;
 ...en que ya verán Vds. como todo eso acaba luciendo algún fagin;
 ...en que "Luz" dice que el Ejército ha de ser el que diga Azaña, no las Cortes;
 ...en que luego nos hablarán de democracia, de facismo, de dictadura y de otras cosas por el estilo;
 ...en que Gil Robles dijo en Galicia verdades de grueso calibre, capaces de derrumbar un gobierno de más sensibilidad que el actual;
 ...en que el diputado Loperena, muy conocido en ciertas casas de Reus, ha propuesto la incautación de los edificios de los religiosos;
 ...en que ya sabemos a que los dedicaría él;
 ...en que los radicales se están burlando de sus correligionarios;
 ...en que Maura ha calificado de **diosa e inútil** la ley de Defensa de la República;
 ...en que en los últimos tiempos de la Monarquía se prorrogaban los presupuestos y ahora... también;
 ...en que ahora nos sale "Diario" defendiendo la estación central;
 ...en que el que recuerde la última etapa de su campaña abstencionista, dirá para su capote ¡gazapo! ¡gazapo!

Comparando política religiosa y política nacional

En la "Uunten den Linden", haciendo juego a los edificios negros del tiempo y de envidia hacia sus modelos clásicos o franceses, se levanta uno, tan frío como aqullos y de análogo pórtico. Es la Iglesia Episcopal de Santa Gartrudis. El interior, geoméricamente redondo, ha debido ser restaurado muy recientemente. Los autores de la mudanza — que no me atrevería a llamar mejora — por reacción contra el anacrónico plagio del exterior han hecho lo imposible por resultar modernos y originales. Así la iglesia produce a los fieles, al menos si son españoles, una sensación de exotismo y aun de sequedad muy perjudicial para el necesario recogimiento. El lugar donde la Iglesia radica, tampoco puede olvidarlo el visitante. Allí, hace algo más de dos siglos, gustaba de demostrar su afición por la cultura de primer rey de Prusia, Federico Guillermo, luterano más intransigente que el más intransigente de los católicos monarcas españoles.

de haber perdido la fe, pero ustedes son españoles y como tales tienen unas características y unas responsabilidades que no pueden olvidar. Como el maestro no prescinde de las condiciones de sus discípulos, ni el militar desconoce la idiosincrasia de sus soldados. Siendo esto así, ustedes han de tener presente que si en el Berlín de Federico Guillermo rebosan las iglesias de católicos y en la Inglaterra de Isabel se los ayuda, en España no se les puede perseguir, ni siquiera despreciar. Porque — pensando de tejas abajo — sin los soldados españoles, y sin el oro español, sin Trento y sin El Escorial, ni esos católicos existirían ni esta civilización sería lo que es."

Naturalmente, que esto no se le puede decir a un señor Albornoz; pero si se le puede decir a un hombre culto, a un español que ha escrito las páginas sobre la Historia de la Filosofía Española en la Enciclopedia (Norteamericana) de Ciencias Políticas y que se llama don Fernando de los Ríos.

Usted, don Fernando, que es un hombre de estudio, usted que sabe de qué se enorgullece y de qué se avergüenza un español cuando sale al mundo de la cultura, usted tiene el deber, por encima de todos los compromisos, de evitar que sigan mandando en España la incultura y la barbarie.

No se trata de derechas ni de izquierdas; se trata de civilización o de barbarie. No es cuestión de pensar esto o pensar lo otro; el caso es si se piensa o no. No se discuten orientaciones, sino formaciones. De aquí el que mientras en nuestra Patria no se acepten los supuestos sobre que el mundo camina, andaremos extravagantes, siendo objeto de la burla o de la compasión del mundo dirigente.

¿Que en el pueblo falta cultura y que ésta no se improvisa? Eso será verdad; pero también lo es que por parte de las clases directoras nunca se ha dado a aquél el terrible ejemplo de intolerancia, de apasionamiento, y, ¿por qué no escribirlo?, de falta de civilización que ahora se le ofrece.

La que actualmente existe es la de la primacía de los valores éticos, de la tolerancia y del respeto a la tradición nacional. Y ésta ha de ser motivo de orgullo en el pueblo, que contribuyó a que en el Reichstag alemán sea fiesta oficial el día de la Inmaculada.

Antonio Bermúdez CANETE.

Farmacia Digos
 ANÁLISIS-ESPECIFICOS
 nacionales y extranjeras
 Aguas minerales - Sueros - Vacunas -
 Inyectables - Ortopedia
 Mayor 46 - Teléfono. 442

El problema de l'ordre i seguretat a la nostra terra

Ara, en curs de tramitació el traspàs de serveis a la Generalitat, entre ells el de manteniment de l'ordre públic, veiem una intensificació del terrorisme, la criminalitat i el pillatge. D'això tracta el senyor A. Prat Duran a "La Publicitat". Creu que hi ha dos factors que compliquen aquest problema: el període provisorio en què ens trobem fins que aquell traspàs sigui fet i la constant confusió entre l'extremisme polític i social i la bretoleria. Alludeix els canvis de personal que es verifiquen en el cos de policia, i, en explicar-ne els motius, remarca l'afebliment de l'eficàcia d'aquest organisme. Cal, diu, abreujar el traspàs del servei policíac tant com sigui possible, i literalment afegeix:

"L'altre factor que he indicat al començament de l'article és el que ha de preocupar més els governants de demà. Es un fet que convé denunciar cada vint-i-quatre hores que la frontera entre l'anarquisme i el banditatge és difícil de traçar en la vida barcelonina. Sempre ha estat una frontera indecisa, flotant, tèrbola. No ha estat sols aquella confusió d'ambicions materials i d'ideals generosos que té lloc a gairebé tots els partits en proporcions variables. Es l'alternança o la simultaneïtat de la pràctica de l'assalt d'estancs, despatxos de fàbrica i banques amb la predicació d'una doctrina utòpica i incoherent a propòsit per a enrolar murcians acabats d'immigrar. Es la immoralitat i el crim que es disfressen d'idealisme per poder després, des de la presó o des del confinament, invocar en tons patètics la crueltat sense nom de la societat burgesa.

Sens dubte, la majoria dels nostres obrers no són víctimes d'aquest innoble camuflatge. Hi ha ho mes sincers i intel·ligents que veuen clar que aquesta mena d'extremisme que, fet i fet, no cerca sinó una satisfacció d'apetits personalissims, és un tort immens a les reivindicacions obreres i un perjudici cert a una patria anhelant de reafirmarse. Ho veuen, proven com Salvador Seguí, de tornar les masses a la realitat i d'alliberar-les d'una dictadura ominosa. Però, l'u darrera l'altre, es retiren o sucumbeixen. Es donen o els maten.

Es aquesta mena de terrorisme, instrument fins ara eficaç d'una tirania clandestina que no té cap de les compensacions que pot oferir la tirania més abjecta, però pública, la cabdal dificultat que es redreça davant la futura actuació governativa de Catalunya. Qui pugui destruir un altre cap els ideals, per extremsats que siguin, del pillatge i del "chantage", farà un bé incalculable a la nostra terra."

No volen rendir comptes

Els nostres llegidors hauran vist, per la premsa diària, que el gran patrió català Lluís Duran i Ventosa, al final d'un formidable discurs, va demanar al Govern provisional de la Generalitat que, a l'acabar les seves tasques, rendís al Parlament, com expressió sobirana de Catalunya, comptes del seu comès durant l'any i mig que ha usat d'un poder discrecional.

Es ben clar que als components del Govern Provisional, i el senyor Macià al davant, no els ha caigut gairebé de rendir comptes de la seva gestió al Parlament.

Nosaltres pensem que el Govern que tingui la consciència d'ha ver obrat bé no regateja donar-ne compte al poble, ans el contrari, ho aprofita gustosament per tal de que la seva gestió obtingui la confiança eficient i inciscinet del poble.

Però l'Esquerra és així.

(D' "Aires de la Conca".)

4.º ANIVERSARIO DEL FALLECIMIENTO DE

D. José Mercadé Galbes

(EX CONSUL DEL PERU)

VIUDO DE D.ª TERESA PERULES DOMINGO

— (E. P. D.) —

Las misas que mañana día 22 se celebrarán en la parroquia de San Francisco de esta ciudad, desde las siete a ocho y media inclusive (la última cantada), serán aplicadas en sufragio de su alma.

Su afligida hija, hermanos, sobrinos y demás familia agradecerán a sus amigos la asistencia a alguna de dichas misas.

Tarragona, 21 Diciembre 1932.

LOS "FRILAZOS,"

Las órdenes religiosas educan alrededor de la cuarta parte de la población escolar de España.

"Conco de las principales órdenes masculinas enseñan a 91.651 niños. Tres de las féminas más importantes, a 145.746"

Y son más de cien las Congregaciones que tienen escuelas.

"Esta labor de muchos años, verdadero monumento de cultura, quiere ser destruido por las logias, aun a costa de dejar sin enseñanza al pueblo. Dos mil millones de pesetas.

Una suma ingente ahorrada al Estado, en los últimos cincuenta años.

La enseñanza privada ahorrada anualmente al Estado:

"120 millones de pesetas, en su grado primario.

25 millones en la enseñanza secundaria.

Cinco millones de niños educados sin gasto alguno para el Tesoro público."

Los Colegios pagaban contribución al Estado, algunos hasta 50.000 pesetas al año.

HE AHI, LECTOR, LA OBRA DE LOS FRILAZOS

Para suplirla el Estado tendrá que gastar 150 millones de pesetas al año.

¡Y la enseñanza estará peor atendida!

Segunda Semana de Estudios Pedagógicos organizados por la F. A. E.

Conforme a lo anunciado con anterioridad, se celebrará del día 1 al 6 del próximo Enero, la Segunda Semana de Estudios Pedagógicos que organiza la Federación de Amigos de la Enseñanza (FAE). En ella se expondrán los temas siguientes:

Influencia sectaria en las Escuelas: Dr. J. Tusquets.

Sistema educativo de S. José de Calasanz: D. A. Huertas, P. Sch.

Organización e instrucción católica en las Escuelas: D. Daniel Llorente.

Organización de Residencias y valor educativo de las mismas: D. R. de la Serna, O. S. A.

Educación social de la juventud obrera: D. Enrique Herrera, S. J.

La organización escolar en los EE. UU.: D. Domingo Lázaro, S. M.

Cómo se trabaja en un Laboratorio de Psicología Pedagógica: D. J. Ramos Capella, T. C.

Orientaciones pedagógicas en la Enseñanza de la Economía doméstica: Srta. M.ª Concepción Moyano.

Sistema educativo del P. Champagnat: D. Manuel Rodríguez.

Modernas investigaciones sobre bibliografía pedagógica: D. Rufino Blanco.

El sistema educativo de Dom Bosco: D. Modesto Bellido.

El sistema del "Ratio Studiorum": D. A. Cayuela, S. J.

El sistema educativo de S. Juan B. de La Salle: H.º Valeriano.

Dificultades de pronunciación en los niños.

El sistema educativo del P. La Mennais.

Organización de los Kindergartens.

Para asistir a la Segunda Semana de Estudios Pedagógicos, se abre un plazo de inscripción que terminará el 30 de diciembre. La

cuota de inscripción será de diez pesetas por persona.

Se están gestionando rebajas en los ferrocarriles para facilitar la asistencia a los Semanistas que residan fuera de Madrid. La Federación de Amigos de la Enseñanza se encargará también de proporcionar hospedaje a los Semanistas que lo deseen.

Los actos de la Semana, cuyo orden pronto será anunciado, se celebrarán en los locales de la Institución del Divino Maestro, S. Vicente, 82.

Para más amplios informes, inscripción, etc., dirigirse al domicilio de la FAE, Manuel Silveira, 1, 1.º dr.ª. Madrid.

Exposición

de Trajes, Gabanes, Trincheras Pluma, Sueters, Pullovers, Camisas, Corbatas Bufandas lana y seda, Tirantes, Ligas, Gorras, Medias, Calcetines y toda clase de géneros de punto.

La casa que presenta más novedades.

Precios limitados

CAMISERIA RUIZ

Mayor, 9

¿CALLOS?

Usando sólo tres días el patetado

UNGUENTO MAGICO

desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes, 1'60 puestas. Per correo, 2 pesetas.

VIDA RELIGIOSA

SANT DEL DIA

Sant Tomàs Apòstol

Doble de 2.ª classe. -- Ornamens vermells

Aquest és el darrer Sant que ens introdueix al misteri de Nadal, ajudant-nos a creure i esperar en el Crist-Déu. Dóna celebritat a aquest Sant, la seva incredulitat respecte la Resurrecció del Crist, i les condicions que posà per esvaïr al seu dubte: fica els dits en el forat dels claus, i la mà en el costat de Jesús, motivant aquella tendríssima escena de Jesús, qui en una aparició li presentà realment les mans i el costat, dient-li: "No siguis incrèdul, sinó fidel". Paraules que arboraren la fe de l'Apòstol, fent-li exclamar: "Senyor meu i Déu meu." La dolçitat a la gràcia d'aquesta fe, el portà a evangelitzar els Perses, Medes, Indis, etc. amb senyal de gran pobresa i humilitat, i donant generosament la vida pel nom del Crist. El dit que entrà a les mans i a la llaga del costat del Salvador es venera a l'Església de Santa Creu de Jerusalem, a Roma. L'Església, demés, exhorta els fidels a pronunciar amb esperit de fe les paraules del Sant: "Senyor meu i Déu meu", al moment de l'elevació en la Santa Missa i mirant la sagrada Hostia, havent-hi concedit el papa, Pius X una indulgència de 7 anys i 7 quarentenes, i una de plenària cada setmana.

(Del Missal Romà de "Foment de Pietat")
MISSA PER A DEMA

Ferial. Simple. Color morat.

QUARANTA HORES

Se celebren en l'església parroquial de la Trinitat.
Hores de exposició: Matí, de dos quarts de nou fins a les onze, i de dos quarts de cinc fins després de la funció de la tarda.

CULLES PER AVUI

CATEDRAL. — Capella de la Mare de Déu del Claustre. — A les set, missa, reso de les 40 Ave Maries i novena preparatoria de les festes de Nadal.

TRINITAT. — Solemne Octavari a Jesús Sacramental. — A dos quarts de nou, missa d'exposició; de reserva a dos quarts d'onze.

Tarda, a les sis, rosari, trisagi

mó pel P. Francesc Llorens, lleitans dels Sants, benedicció i reserva.

SANT FRANCESC. — Tarda, a un quart de sis, rosari, exercici de la novena de Santa Llúcia i sermó pel Rnd. P. Ramon Vendrell.

CAPELLA DELS ORFES. — Tarda, a les sis, rosari i exercici del septenari a la Mare de Déu de l'Esperança.

DELEGACIÓ DE HACIENDA

El señor delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:

	Pesetas
D. Francisco Bernalbeu	97.197'57
" Francisco Sureda A.	30.491'79
" Ramón Montejó Poy	20.171'70
" Manuel Giménez B.	9.672'71
" Luis de Ahumada M.	9.313'51
" Andrés Castellnou N.	5.166'67
" Miguel Gomicia Gil	5.041'68
" Pablo Delclós Dols	3.761'75
" Juan Centellas Papió	3.427'08
" Hilario López Ramiro	1.199'39
" José Labajo M. N.	434'55
Sr. Depositario pagador	50.000'00

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas ayer

Nacidos: Ninguno.

Defunciones: Ninguno.

Matrimonios: Ninguno.

- Fijate, ¡como chuta!
- Tan débil y depauperado antes, tiene ahora una fuerza enorme.
- Es que toma como nosotros el famoso reconstituyente

HIPOFOSFITOS SALUD

De cuantos se conocen, es el más eficaz y vigoroso contra

DEBILIDAD AGOTAMIENTO NEURASTENIA

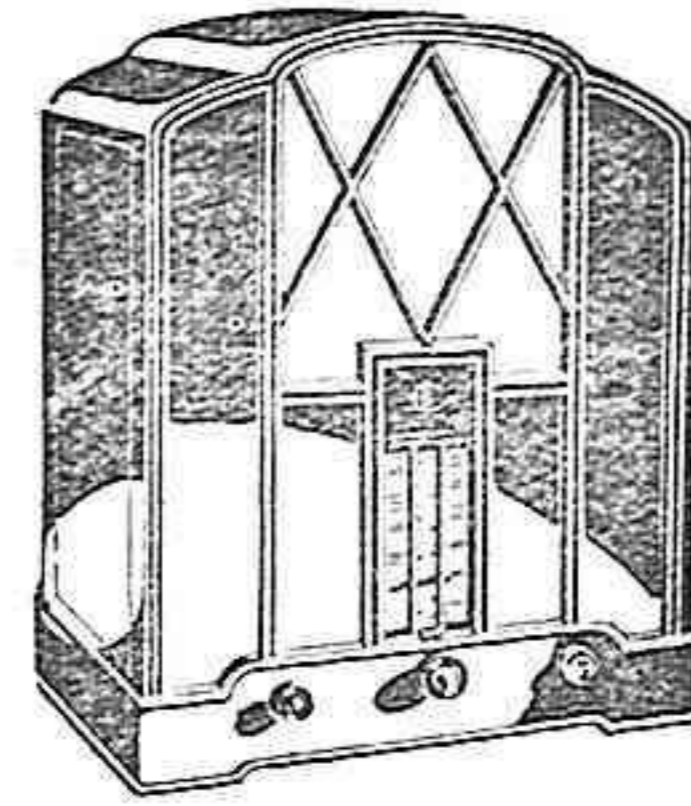
Producto inalterable, de efectos rápidos y seguros. Se toma en todas las estaciones del año.

Cerca de medio siglo de éxito creciente.

Aprobado por la Academia de Medicina

Pedid **JARABÉ SALUD** para evitar imitaciones

No se vende a granel.

Sólo necesita Vd. señalar el nombre —

El nuevo radio TELEFUNKEN 343 W.L. funciona automáticamente.

Basta que señale V. con la aguja del auto-escala, la estación que desee escuchar.

El TELEFUNKEN 343 de triple circuito, lleva valvulas exponenciales (variable-mu y pentodo) — selector automático de estaciones — control de volumen automático y eliminador automático de ruidos — control de tono — fusible termo-automático de seguridad — altavoz dinámico de magneto permanente — Caja de Bakelite, de insuperable presentación.

Para corriente alterna y continua de 90 a 260 v.

El único receptor de su categoría que sólo consume 35 W. ó sea 2 1/2 céntimos por hora.

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN A NUESTROS AGENTES OFICIALES

RADIO TELEFUNKEN

DISTRIBUIDOR OFICIAL

J. Bonada

UNION, 26

TARRAGONA

VENTAS A PLAZOS Y AL CONTADO

Informació de Borsa

Barcelona 20 Desembre 1932

D. Interior 4 %	65,35
" Exterior 4 %	81,—
" Amortitzable 3 %	—
" " 4 1/2 %	—
" " 5 % 127	—
seur impost	95,80
" Amo ditzable 5 % 1927	—
amb impost	81,60
Bons or 6 %	208,—
D. Ferroviaria 5 %	—
Accions f. c. Nord	42,80
" f. c. Alacant	32,40
" f. c. Andalusos	15,—
" Tabacs Filipines	—
" Explosius	128,—
" Mines Rif	50,—
" Aigües Barcelona	146,—
" CHADE	—
" Tramvies ords.	—
" B. H. Colonial	45,—
" Cia. Esp. de Petrol	5,50
" Assucreta	—
DIVISES	
" Ford	173,—
" Metre Transversal	—

Francs	47,90
Llirres	40,70
Dòllars	12,30
Lires	63,10
Belgues	170,10
Suïssos	236,80
Marcos	2.91 3,4 - 2,93
Llorsins	4,93
Corones Xequés	36,60

Informació facilitada pels Bancs de Vizcaya i Comercial de Barcelona.

FINCA

para arrendar, en el Camino del Angel, Villa Magdalena (frente la puerta del Campo de Sports).

Darán razón: Plaza de la Fuente, núm. 9, 1.º, 1.ª

SE VENDE

Una casa situada en la calle de la Unión.
Razón: al Administrador de este periódico.

Segona Assemblea d'Acció Popular

MEMORIA

de les tasques d'Acció Popular durant l'any 1932 pel secretari general M. A. Griera

Les activitats desplegadas per Acció Popular d'ençà de la darrera assemblea són múltiples. A Montserrat establíem un programa mínim que la nostra organització havia de difondre. Plantàvem la llavor d'una sèrie d'organitzacions que havien de posar-se en moviment. En aquesta segona assemblea, que ve a ser una mena de parada en el camí de la nostra ascensió, és oportú que mirem quina ha estat la feina feta fins ara.

Un dels desideratums de l'A. P., és la de internacionalitzar les activitats dels nostres catòlics; moure'ns sincrònicament amb tot el món catòlic;

conèixer les directives del pensament catòlic, viure les seves activitats, i ha assolit totalment.

A l'avinentesa de la primera assemblea d'A. P. el Comitè nacional dels catòlics alemanys adreçava a A. P. un afectuós telegrama de salutació i de fraternal afecte. Una carta redactada amb sentiments semblants ens era adreçada pel Comitè central de l'Acció catòlica d'Àustria i el president dels sindicats obrers catòlics de Bèlgica ens trametia en aquella avinentesa un missatge ple de simpatia. I pel passat febrer rebíem un fervent missatge de simpatia del general Castelnau president de la Federació Nacional dels Catòlics de França. Sa Santedat Pius XI ens adreçà un telegrama que es per nosaltres tot un programa. En donar-nos la seva paternal benedicció ens recomanava el de eplegar una gran activitat en el camp de la cultura per a formar els nostres catòlics.

Les nostres activitats són a hores d'ara ben conegudes per tot Europa. El jesuïta P. Becher va publicar, aquesta primavera, a la KVZ un interessant article sobre les activitats de l'A. P., el privat dozent de Friburg Dr Skeguiller també n'havia parlat anteriorment a la premsa alemana; les revistes austríaques "Das Neue Reich" i "Schönere Zukunft" s'han fet ressò de les nostres activitats diverses vegades i "La Croix" de París ha publicat dos articles deguts a la ploma del nostre amic abbé Salvat en els quals es ressenyen les activitats d'Acció Popular.

Per altra banda A. P. aquest any, com l'any pas-

sat, ha estat representada a l'assemblea general dels catòlics alemanys i al congrés de la Görres Gesellschaft.

L'activitat desplega en el camp de la propaganda escrita per A. P. no ha pas estat insignificant. Demés dels Estatuts-Programa-Conclusions de la primera assemblea, A. P. ha publicat dos folletons més: "Les organitzacions catòliques a l'estranger" per l'Arx. Dr. Vilatimó i "L'acció parroquial i els obrers". Ha recobrat la "Catalunya Social" revista dirigent dels nostres catòlics, una de les millors revistes catalanes. Demés s'han començat a publicar les revistes, Acció Comarcal, Acció Popular organs de les delegacions comarcals d'A. P. de Tarrega, Solsona-Berga i Balaguer.

Encara hi ha una sèrie de publicacions germanes de les nostres totalment ompenetraders amb el nostre ideari, que difonen amb el màxim interès. Em cal fer esment aquí del diari "Ciutat" de Sabadell, del diari "La Cruz" de Tarragona, del "Recull" de Blanes, de "Gazeta de Vich", "La Defensa de Vilanova", "Setmanari Catòlic" de Reus i, d'una manera especial "El Matí", diari barceloní que ja gairebé es pot dir portaveu d'Acció.

Mercès a la propaganda feta per mitja de la premsa i a les activitats dels nostres oradors ha estat possible deixar constituïdes una sèrie de delegacions a Tarrega, a Verdu, a Solsona amb tota la comarca del Cardener, a Berga, a Gironella i Ametlla de Merola, a Balaguer, a Santa Coloma de Queralt i Conca de Barberà, a Reus i Blanes. Tenim grups de socis molt

Del festival líric de demà passat

Els intèrprets

Fins ara hem parlat, només, del protagonista del "Rigoletto" memorable que tindrem ocasió de sentir demà passat, pel fet que és en l'actuació de Ramon Forés allí on l'atenció popular està concentrada. Però és necessari que parlem també dels altres intèrprets prou notables tots ells i favorablement jutjats pels públics, per tal que hom en pugui esperar una actuació isolada i de conjunt, realment digna de la festivitat esmentada.

Seguint l'ordre dels repartiments, el segon lloc en la interpretació correspondrà al baríton, que en l'òpera "Rigoletto" té assignada una tasca força feixuga, car l'intèrpret d'aquest personatge cal que sigui ensems un cantant de poderosa i ben modulada veu i un actor de grans recursos.

L'artista que reviurà el "buffó" de l'obra verdiana, és l'artista català Joan Fonoll, conegudíssim arreu, com un "especialista" del "Rigoletto".

Joan Fonoll és, abans que tot, un cantant de veu potentíssima i extraordinàriament agradable tal com plau a la gran majoria del públic, que desitja generalment veus capaces de dominar l'orquestra. Però, a més, Joan Fonoll domina l'art del cant, i sap extreure d'aquella veu enorme que gaudeix, tots els efectes dramàtics i lírics necessaris, per tal que la complexa partitura del "buffó" del Duc de Mantua, obtingui en tot moment el relleu exigut per l'autor.

Potser ben prop de tres-cents representacions del "Rigoletto" ha fet Joan Fonoll arreu d'Espanya i fins en

algun teatre de l'estranger. I la sèrie d'èxits assolits, l'ha decidit a consagrar-se de ple a la interpretació quasi exclusiva de dita obra, de la qual, no cal dir-ho, en fa avui una creació personalíssima.

La fama de Joan Fonoll com a artista de veu excepcional, induí Hipòlit Làzaro a presentar-lo al seu costat en una audició de "La Africana", feta amb tota sol·licitat al grandios teatre "Olimpia", de Barcelona. Audició en la qual Fonoll compartí amb Làzaro, per bé que en un pla, naturalment, més secundari, les ovacions del públic.

Aquest és, dit a grans trets, l'artista que, com el més caracteritzat pel "Rigoletto", actuarà divendres al Teatre Tarragona, al costat de Ramon Forés.

LA VENDA DE LOCALITATS

Hom fa avinent als lectors que tinguin interès a assistir al debut de Ramon Forés i a la magnífica representació de "Rigoletto", que, per tal de facilitar-los l'adquisició de localitats, podran avui a la tarda retirar-les de la nova Perfumeria de Joan Micó, i del quiosc de Floresví, a més de la comptaduria del Teatre Tarragona, l'on hauran de retirar-les tots els que ja les tinguin encomanades.

Les comandes no retirades per tot dijous a la nit, seran destinades a satisfer altres compromisos.

Notes facilitades per la Comissió organitzadora.

DEPORTIVAS

Fut-bol

EN MATX DEL CAMPIONAT AMATEUR, EL CONSTANTÍ ES VENÇUT PEL TARRAGONA PER QUATRE GOALS A CAP

No molta gent al camp de joc, i aquest en condicions no del tot aconsellables per a practicar-hi futbol, degut als aiguats d'aquests darrers dies, foren el marc de l'encontre Tarragona-Constantí que tingué lloc diumenge per la tarda.

Carretero arbitrà, i passà per alt moltes jugades on devia haver-hi puniment; no volem dir que ho fés malament, sinó que gairebé no donà impressió d'ésser éll el referee.

Baix ses ordres s'arengreraren així els equips:

Juvé, Palau, Adseries, Solé, Díaz, Castelló, Ayguadé, Sardà II, Ferré, Marsal, i Queral, pels jugadors visitants, i

Alujas, Recasens, Borràs, Giner, Samà, Pech, Carbonell, Poldo, Tarragón, Sisquellas i Domingo pels de casa.

La primera part fou fluixa, i de bon principi marcà el Tarragona amb cap oportú de Carbonell.

Amb tot i que presionà l'onze local, pogueren els constantinencs defensar-se amb braç, anivellant la lluita.

A la segona represa començaren atacant els jugadors forans durant curta estona.

Als deu minuts però, marcà Tarragona un bonic goal, assolint el tercer el mateix jugador, i tancant l'escore Poldo poc després.

La segona, part doncs, fou de fatals conseqüències pels visitants, que amb tot palesaren posseir un bon conjunt en el que destacà el mig centre, i també

l'ala dreta de la mitja i de l'atac. Aquest en general fluixejà.

Borràs que reapareixia en aquest encontre estigué encertat, més si tenim en compte el desentenc que portava. Salvà brillantment un goal, amb un plongeon que deturà la trajectoria de la bala.

Poldo i Tarragón, junt amb Carbonell foren els més efectius a l'atac.

La mitja també forní brillant actuació, aixís com Recasens i Alujas, que no entràrem molt en joc.

Segueix doncs l'onze local en bona posició aventatjat solsament per el Catalunya de Vilanova.

Veurem lo qu'ens depàren les jornades que manquen.

CAMPIONAT, COPA CASAL CATEQUÍSTIC

L'equip de la "Sala Parroquial" és vençut pel "Casal Catequístic" per 3 a 1

Diumenge, tal com estava anunciat s'enfrontaren al camp de la "Sala Parroquial" els dos equips que encapçalen.

El partit era de vibrant interès per ésser entre els equips dels dos "Catecismes" més ben organitzats de Tarragona.

La primera part transcorregué sense cap novetat, amb petit domini per part de la "Sala", no estrenant-se el marcador.

Al reanudar-se el joc es distingí Telesforo amb els "plongeoons". Transcorreguts uns minuts Aleu amb una esboirada passa la pilota a Santiveri, i aquest aconsegueix el primer goal.

Un "penalty" contra la "Sala" tirat per Rossell, fa que el "Casal" obtingui el segon goal.

Passats cinc minuts, Rossell, amb un xut que obté al tirar un corner, que li retorna Mateu I, entra bellament el tercer i darrer gol per part del "Casal".

Darrerament un "penalty" contra la porta de Telesforo, fa obtenir a la "Sala" per mitjà de Mateu I. el seu únic gol, que resulta el del honor.

L'arbitr Sr. Juncosa que actuà just, passats uns moments donà per acabat l'encontre.

L'equip guanyador s'alinea aixís:

Telesforo, Aleu, Ribes, Recasens, Vidal, Casanovés, Santiveri, Solé Rossell, Menéndez i Lobo.

Es distingiren força, Telesforo a la porta Aleu a la defensa i Rossell, Menéndez i Lobo a la davantera.

Pels vençuts: Casas I, els germans Mateu i Canals.

El "be Blanc" és batut per la "Penya Justícia" per 3 a 1

El prop passat diumenge, al camp dels Germans de les EE. CC. es celebrà un interessant encontre entre el "Bé blanc" i la "Penya Justícia", corresponent al campionat "Copa del Casal Catequístic".

El camp es trobava animadíssim amb nombrós públic infantil.

Durant la primera part el "Bé" marcà un goal per mitjà de Marimón i la "Penya Justícia" dos per Gaudes i Corbatón, respectivament.

Després del descans el joc transcorregué amb més passivitat no obstant les continuades ovacions del públic.

Darrerament la "Penya Justícia" tornà a servir-se del marcador. Aquesta vegada fou Santander, que recollint una esboirada de un defensa aconseguí el goal de la victòria.

I passats uns moments de domini variat, es donà per acabat l'encontre.

Els guanyadors s'alinearen així:

Conrado, Corbatón, Bordas, Solé, Gaudes, Estivill, Rica, Sánchez, Etzerà, Prats, i Santander.

Tots en general actuaren acertadament, mereixent ésser nombrats: el porter, defenses, Prats i Santander.

De l'onze del "Bé" es distingiren el porter i defenses. Simon no semblà pas el mateix d'altres vegades.

Padrón arbitrà imparcial.

Billar

II CAMPIONAT SOCIAL DEL BILLAR CLUB TARRAGONA (CAFE METROPOL)

Diumenge es reuniren els directius de dita entitat, per tal de prendre acords relacionats amb la preparació del segon campionat local, quedant acordat nomenar una Comissió organitzadora integrada pels directius senyors A. Murtra, J. Llauredó i R. Sanromà i els socis senyors A. Guasch, Ll. Romagosa i X. Rendé.

La nota sobressortint d'aquest campionat, és la de que les partides seran jugades en la taula de billar mig-matx reglamentària, propietat del Club, essent la primera volta que a la nostra ciutat es realitzen encontres d'aquesta mena.

Tant per l'entusiasme dels socis, com pel nombre d'inscripcions anunciades, és d'esperar que aquest campionat resultarà força interessant.

Pròximament donarem als nostres llegidors noves dades relacionades amb dita competició.

Para preparar un agua alcalina digestiva emplead siempre la

SAL VICHY-ÉTAT

producto natural que la hace agradable al paladar y una excelente bebida para régimen y para la mesa. Facilita la digestión y evita las infecciones. Insustituible contra el artrismo, reuma, diabetes, gota, etc.

CARBONS

Les millors classes per a culnes, estufes i obtindre la més forta calefacció, amb el menor consum

Magatzem de Tarragona:

G. Celgueroso - Santiago Vallvé

SANT MIQUEL, 21

TELEFON 558

Servei a domicili

nombrosos a Sitges i a Vilanova de Vich, a la Plana d'Olot, a l'Emporadà i a Figueras. Tenim articulada amb A. P. l'important Cultura Social de Girona.

Si no hem procedit a establir més delegacions, com ho hauriem pogut fer a Tremp, Sort, Vall d'Aneu i Vall d'Aran, es que hom considerat previament necessària l'organització d'A. P. per estaments.

Són moltes les entitats catòliques adherides a A. P. Voldríem emperò que la seva adhesió no fos pas purament nominal i de pagar la quota anyal. Desitjem que tots els centres catòlics de Catalunya visquin la vida d'A. P., organitzin cercles d'estudis, curssets i conferències sota l'alta direcció de la nostra entitat. Volem que totes les entitats adherides devinguin hogars de cultura social catòlica.

L'idea de l'organització per estaments proclamada per S. S. Pius X i és un principi fonamental per a la rechristianització de la societat moderna. Durant l'Edat mitja la Ciència i la Cultura eren patrimoni dels eclesiàstics, per això tota l'ideologia medieval està amarrada d'esperit cristià. La reforma protestant que informava la revolució francesa va secularitzar els béns de l'Església i l'esperit de la societat moderna.

Les generacions intel·lectuals del segle XIX filles de la revolució francesa van crear el superhome, van estructurar la ciència sense prejudicis; es va arribar a un punt en què el materialisme havia de dominar l'espiritualitat. Emperò l'acció de la ciència purament

materialista ha fracassat arreu: les dues grans fallides són la guerra europea i la plaga de la fam.

Quan la ciència materialista ha fracassat arreu del món, els erasmistes espanyols "han arribat al poder amb l'ànima llatzerada després de tres segles de persecucions".

El Papa Pius X i amb una clarividència extraordinària ha vist que el retorn de la societat moderna a l'Església únicament era possible amb una reacció per part de l'element seglar dirigit per la clerecia; per això l'Acció Catòlica és l'apostolat seglar sota la direcció de la Jerarquia. I aquest apostolat únicament és practicable amb l'organització per estaments no contraposats, sinó coordinats.

Acció Popular que segueix d'aprop les activitats de tots els països d'avantguarda, ha cregut que l'únic mitja de restaurar el nostre ordre social era l'organitzar el nostre poble per estaments. Durant la darrera anyada ja han estat establertes algunes d'aquestes organitzacions.

La Federació d'homes de carrera Terras i Bages. Aprovat a Montserrat el projecte d'estatuts d'aquesta federació a la qual assenyalaven la missió de crear i difondre la cultura, la seva actuació ja ha començat. Per iniciativa seva es van donar dos cicles importants de conferències a Berga i a Tarrega; es van organitzar, fundar uns cursos de vacances de Ripoll en els quals participaren uns 110 alumnes entre ells catorze estrangers. Aquesta federació té ja aprovats els estatuts pel Govern civil i després d'aquesta sessió

sera nomenada la Junta i el Consell. Confiam que ben aviat arribarà a comptar amb 1.000 socis.

Constitució de la Federació de Dependents d' A. P.

El dia 14 d'Abril va quedar constituïda la F. D. A. P., unió estamental d'Acció Popular, que té per objecte promoure, defensar i regular, la vida integral del dependent dintre del seu estament, mitjançant l'unió dels mateixos.

Per al millor compliment del seu fi, l'Unió de Dependents, va acordar la creació de les següents comissions:

- Comissió de Propaganda.
- " de Cultura.
- " de organització sindical.
- " de esports i esplai.
- " de relacions exteriors.

D'aquestes comissions han començat la seva tasca les dues següents: comissió de relacions exteriors i comissió de cultura, la primera ha entrat en contacte amb entitats de reconeguda solvència que li han valgut una amplia informació que li permet l'estudi de tots els afers relacionats amb la finalitat que l'F. D. A. P. Aquestes entitats són: "Fédération Française des Syndicats Catholiques", "Confédération Française des Travailleurs Chrétiens", "Fédération Internationale des Syndicats Chrétiens d'Employés". L'altra comissió, la de Cultura, té en estudi l'organització de unes conferències que es donaren dinert del present

NOTAS LOCALES

INICIAL

¡Esos si que con la República, poco han ganado!

La degollina que se prepara para dentro muy pocos días, va a ser poco menos que exterminadora.

La sangre correrá casi a raudales. Muchas manos se teñirán de rojo...

Y, las infelices víctimas, desconocedoras de su fatal destino, ignorantes del sino desgraciado de su existencia, del fin trágico que les aguarda, alegres y confiados viven los contados días de su efímera existencia cantando y saltando como los seres más felices de la tierra...

No se trata de ninguna revolución social, ni de ningún movimiento político.

Los infelices que serán pasados a cuchillo, — como Vds. habrán deducido ya con sus clarísimas dotes de inteligencia, — son los sabrosos "pavos de india", los no menos deliciosos "pollos del Prat" y los "capones", conejos y pichoncitos siempre tan agradables al paladar...

Estos sabrosos animalejos presienten las fechas en encarnado de nuestros calendarios como a exterminadora epidemia.

Si algún atrevido "gallea" después de Navidad, seguro que caerá par año nuevo o para Reyes.

Después de fiestas, de estas familias no quedan ni los ateos, que también debe de haberlos, pues que los hay "mocosos" y de los que "van a misa".

Bien poco han ganado estos "pobres" con la República!

FRUCTUOSO TARRAGÓ.

DE SOCIEDAD

El próximo jueves, día 22, contraerá matrimonial enlace en la iglesia de la Santísima Trinidad, nuestro querido amigo el funcionario de esta Audiencia don Fernando Tomás, con la bella señorita Pilar Barrio.

Serán padrinos el secretario de esta Audiencia, don Fermín G. Roncal, y la distinguida y gentil señorita, Julia López.

Están invitados a la boda y a la comida, numerosos amigos de ambas partes, que, por cierto, han obsequiado a los novios con valiosos regalos.

El próximo pasado domingo, el alumno de esta Universidad Pontificia, el Rdo. doctor don Miguel Rué Gené, recibió el sagrado orden del Diaconado de manos del señor Obispo de Barcelona.

Con toda felicidad ha dado a luz un hermoso niño la distinguida señora doña María Solé, esposa de nuestro particular amigo don Firmo Vives.

Nuestra enhorabuena a los venturosos padres.

Se ha concedido licencia de Navidades a los capitanes señores Real, Padrós, Costell y Torres.

Los tenientes señores Ferrer, Pequera, Castelló y Añón.

ACADEMIA

DE
DIBUJO Y PINTURA
ESPACIOSO LOCAL
LUJOSO SALON DE EXPOSICIONES
Colón, 33
Para informes:
"EL LOUVRE" Unión, 2

GACETILLA

TODO ANDA REVUELTO!

Como caso rarísimo, consignamos que ayer, al mediodía aparecieron en esta ciudad dos golondrinas que evolucionaron durante largo rato por las inmediaciones de la Plaza de Toros. Su presencia fué objeto de animados comentarios por parte de los transeúntes, llegando a reunirse un buen grupo discutiendo sobre la rara presencia de dichos pájaros.

Pareces ser que estos días son bastantes los padres de familia que, a modo de aguinaldo y regalo de Reyes, se proponen obsequiar a sus hijos con huchas y libretas de la Caja de Ahorros del Banco de Vizcaya.

Es altamente meritorio el ejemplo que dan esos padres y el buen sentido práctico que con ello demuestran, pues una libreta con hucha es el único regalo que, en definitiva, no cuesta nada, y son muchos los beneficios morales y materiales que puede reportar a la juventud. De desear sería que ninguno de los niños de Tarragona dejase de tener su correspondiente libreta, con hucha.

NUEVO FUNCIONARIO

Ha sido destinado a prestar sus servicios en esta Aduana, don Eugenio Muñoz, ayudante químico.

Del enemigo el consejo...
Y si el sectarismo cuando quiere imponerse, pone sus ojos y su mano en la prensa católica para amordazarla, ¿a qué speran los católicos poner en ella los suyos para sostenerla?
Nos parece que es lección sobre la trascendencia de la prensa!

Sección marítima

Entradas

Laud español "Vicentica", procedente de San Carlos, con sal.

Vapor alemán "Neapel", procedente de Hamburgo y escalas, con carga general.

Salidas

Vapor alemán "Neapel", con carga general para Valencia.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Conde de Zubieta", descargando carbón.

Vapor onrteamericano "Lafco-mo", descargando.

Laud español "Vicentica", descargando sal.

Amarrados

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Tordera".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Cabo Torres".

Vapor español "Cabo Peñas".

Vapor panameño "Catalunya".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor francés "Saint Marc", de Barcelona.

PARTE METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones en varios núcleos sobre el mar del Norte, Irlanda, Golfo de Vizcaya, Centro de España, en el Paralelo y Meridiano; altas al Sur de Azores, Austria, Oeste de Irlanda, probable lluvias y marejada por el litoral español.

AVISO A LOS NAVEGANTES

A causa del temporal, la Boya luminosa, Punta Llobregat funciona imperfectamente, no distinguiéndose destellos en grandes intervalos.

COMANDANCIA DE MARINA

Ayer se verificó la entrega de las cartillas navales a 114 incriptos pertenecientes a este Trozo.

Jurado Mixto del Comercio de la Alimentación

Cumplimentando lo prevenido en la base VI de las que regulan el descanso dominical del ramo de la alimentación, se advierte a los comerciantes y al público en general que los establecimientos de esta clase se ajustarán en las próximas fiestas el siguiente horario:

El día 24 del actual permanecerán abiertos hasta las 24 horas.

El día 25, abrirán a las 9 y cerrarán a las 14 horas.

El 26, despacharán de las 8 a las 13.

El 31, cerrarán a las 21 horas.

El 1.º de enero estarán abiertos de las 9 a las 14.

Els funerals del mestre Vives

El dilluns al matí se celebraren, a la Catedral, de Barcelona, solemnes funerals en sufragi del que ha estat eminent compositor Amadeu Vives, mort a Madrid el dia 2 d'aquest mes.

Per a la cerimònia s'havia aixecat al creuer, damunt la cripta de Santa Eulàlia, un cadafalc, voltat de grans torxes.

Celebrà de pontifical el nostre senyor Bisbe, doctor Irurita, al qual donaven assistència d'honor, els dignitats de degà, doctor Llopes; d'arxiprest; doctor Tejedor, i d'ardiaca, doctor Moreno Blasco, i l'aju daven en qualitat d'assistents de l'ofici, els capitulars doctors Vilaseca i Rodriguez.

L'Orfeo Català (seccions d'homes i nois), dirigit pel seu mestre Lluís

Millet, cantà la Missa de Rèquiem, a quatre veus, de Tomàs Lluís de Viciòria, amb una absoluta del mateix compositor.

La missa fou executada amb la perfecció i el sentiment religiós amb què sap ref-ho el nostre gloriós Orfeo, produint un efecte meravellós i impressionant a la gentada que envaia la totalitat de l'àmbit central de la Seu.

Es formaren dues presidències del dol: una pels familiars del difunt, i l'altra integrada pel president de l'Orfeo Català, senyor Cabot; el vice-president senyor Moragas, i els vocals de la Junta directiva. I ocupaven seials al presbiteri, el diputat a les Corts Catalanes, senyor Valls i Taberner, qui ostentava la representació del president de la Generalitat; el secretari del Govern civil, senyor Azcàrraga, en representació del governador; el president de l'Audiència, senyor Anguera de Sojo; el regidor senyor Pellicena; el diputat a Corts senyor Pere Rahola, i els diputats de Catalunya, senyors Ventosa i Calvell, Trías de Bes i Carreres Artau.

Durant el funeral, que es veié concorregudíssim de públic, en el qual figuraven representacions de moltes entitats artístiques i culturals, i la major part dels nostres compositors, foren repartits als assistents pietosos recordatoris.

A les dotze tocases finia l'acte, del qual foren impressionades diverses plaques.

CONSULTORIO DE ENFERMEDADES DE LOS OJOS

DE ANTONIO ARTAL

Médico del Cuerpo de la Marina civil por oposición. Ex-oculista Del Dispensario de Nuestra Señora de Pompeya (Barcelona).

RAMBLA DE SAN JUAN, 27, 1º

HORAS DE CONSULTA: Todos los días de 9 a 12 y de 3 a 5. Los miércoles de 6 a 8 de la noche.

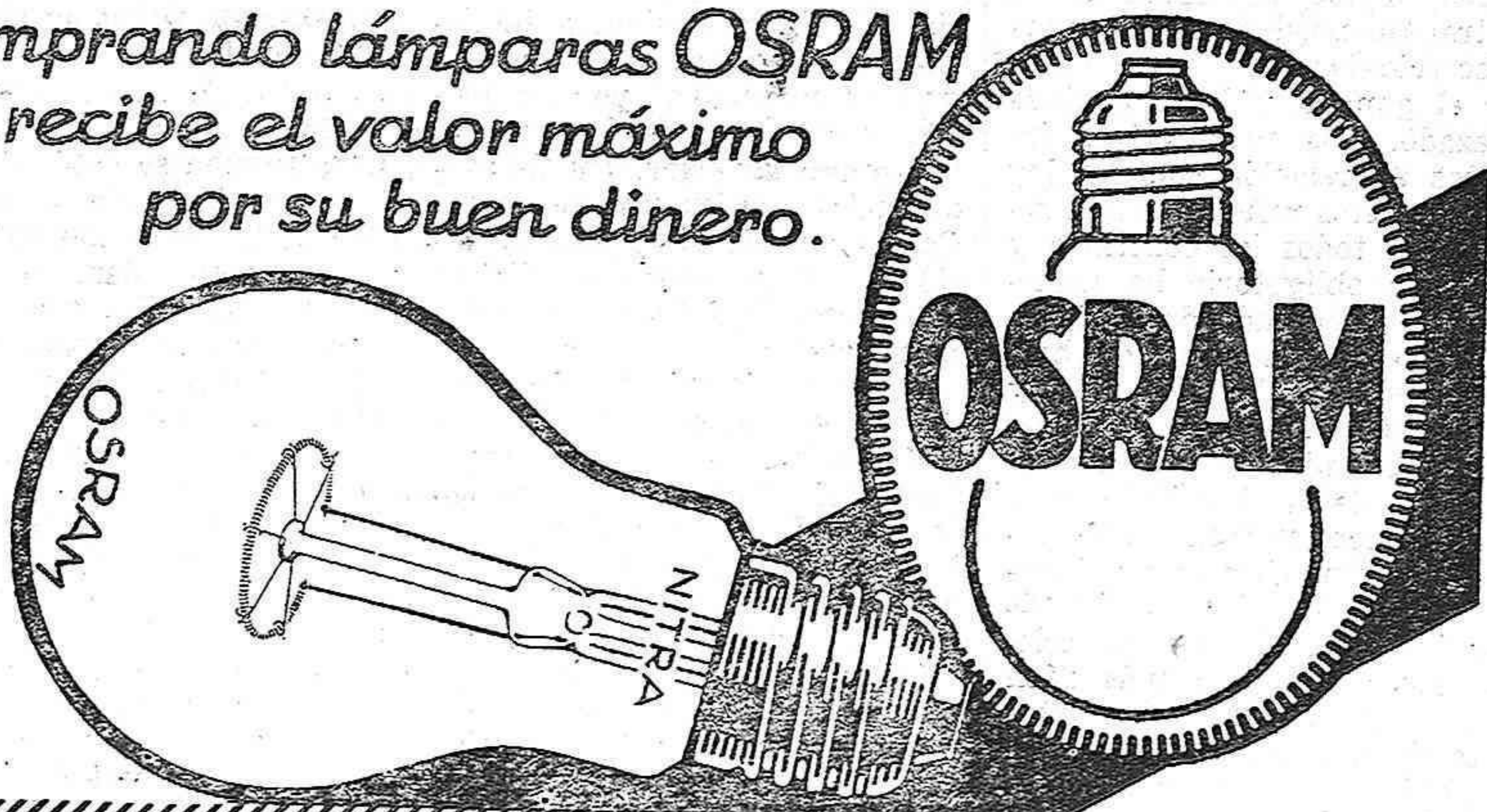
Visita en Vallis todos los miércoles de 9 a 12

COMPRAD UNICAMENTE

Productos Químicos Hispano Lubszynski
BADALONA

Comprando lámparas OSRAM
Vd. recibe el valor máximo
por su buen dinero.

AVISO

A LOS SEES. SUSCRIPTORES DE FUERA LA CAPITAL

La Administración de "La Cruz" agradecerá a los señores Suscriptores que residen fuera de esta ciudad se sirvan ponerse al corriente de su respectiva suscripción remitiendo antes de finalizar el actual mes, por giro postal o por el medio que les sea más fácil el importe de la corriente anualidad.

EL ADMINISTRADOR

Un artículo del "Times" de Londres

REFLEJA LAS REALIDADES ESPAÑOLAS. -- AFIRMABAN LOS PERIÓDICOS DEL "TRUST" AZAÑISTA, CUANDO SOLO SE CONOCIAN DE EL REFERENCIAS TELEGRÁFICAS. -- Y HOY OBSERVAMOS QUE ES VERDAD

Hace unos días, los periódicos que hacen el cuadro alrededor del Gobierno, lanzaron las campanas al vuelo, aun cuando en muchos pueblos ha sido prohibido no por los alcaldes laicos a quienes duele la cabeza. (La cabeza del vecino, que la propia no se la encontrarían).

¡"El Times", el gran periódico mundial, el de más importancia de Europa, elogia a la República española! ¡Rompióse el cielo—o el infierno—de los periódicos del corro en cataratas de elogios al periódico inglés, a su sociedad, a sus prestigios, a su importancia...! Pero como la dicha es corta, llegó el periódico a España, se tradujo el artículo... y los gritos y denuestos y protestas de los mismos periódicos que lo elogiaron dicen todo lo que es. Tales periódicos pretendieron hacer tragar gato por liebre, como si aquí nadie conociera el inglés ni recibiera el "Times" y ahora se han de tragar el gato, la liebre y la bilis que no es poca. He aquí el artículo de referencia:

"INFELICES PROPIETARIOS

Las extravagantes promesas hechas a los campesinos en los días de propaganda de la República están haciendo sumamente difícil la tarea del radical socialista ministro de Agricultura y Economía. Las buenas cosechas de este verano han favorecido últimamente a la República; pero la ley de Reforma agraria ha producido una gran tensión en la economía española. La ley prescribe que las propiedades situadas en determinados distritos pueren ser confiscadas con arreglo a ciertas condiciones, entre las que se incluye el derecho de apelación y un inventari. Está prevista la indemnización para los dueños mediante a capitalización del valor amiliariado de la propiedad el 4 por 100, debiendo ser pagados el ganado y las máquinas antes de la ocupación de la tierra por los nuevos propietarios. Alegando la urgencia, estas condiciones no se cumplen, en vez de propiedades inventariadas las tierras situadas en comarcas donde existe una crisis de trabajo pueden ser ocupadas "discrecionalmente" y el pago por el ganado y las máquinas aplazado. Las perspectivas inciertas en relación con esa ley y los decretos referentes a la revisión de todos los contratos y al cutivo obligatorio ha transformado el mercado de la tierra de modo que la situación bordea el caos en Extremadura y en algunas zonas de Andalucía.

Si se examina la situación financiera de la República una crisis parece inminente. El catalán don Jaime Carner, un financiero cauteloso ha capitulado ante las demandas de sus colegas que encuentran más fácil ejercer sus talentos reformistas gastando que economizando. El resultado es que el presupuesto de 1933 incluye un empréstito de 550 millones de pesetas (trece millones seiscientos mil libras, esterlinas) como un ingre-

so ordinario. La liquidación, del presupuesto de 1931 muestra que los gastos excedieron de los ingresos ordinarios en 600 millones de pesetas. Los ingresos correspondientes a los nueve meses del año corriente han sido inferiores en 225 millones de pesetas a los que se habían calculado y para remate de esto llega el anuncio de un nuevo déficit inicial de 1933.

TRANSGREDIENDO LA LEY

Tal es el breve esquema de la situación en las esferas económica y administrativa. No puede decirse que se haya progresado en el aquietamiento de la opinión pública. Aun haciendo concesiones, por las circunstancias que obligan al Gobierno a protegerse a si mismo por todos los medios, existe abundante prueba de que la arbitrariedad ha substituido al respeto por la justicia, que figuraba tan ampliamente en el programa republicano de hace dos años. El vergonzoso apéndice a una Constitución liberal, que es la ley de Defensa de la República ha demostrado una irresistible tentación de pasar por encima de la ley, por las facilidades que da a la autoridad. Cubiertos por el voto de las Cortes, los ministros ejercen con amplitud el poder dictatorial.

Así mantiene España, una vez más, su reputación de originalidad, dando al mundo el espectáculo de hombres que se llaman así mismo liberales, pero continúan practicando precisamente los métodos de un dictador. Debe recordarse también que comparado con los esfuerzos de los señores Azaña y Casares Quiroga, el marqués de Estella fué un déspota singularmente benévolo.

Personas sospechosas de actividades en conexión con la revuelta de agosto han sido privadas de todos sus derechos como individuos. Fueron encarcelados y permanecieron en la cárcel semanas o meses, hasta que plugo a las autoridades interrogarlas. Si eran inocentes no había reparación. Los periódicos fueron suspendidos a docenas por días, semanas o meses. Se ha infringido la independencia judicial por la represión y jubilación de magistrados. Personas puestas en libertad por los jueces, eran detenidas de nuevo por orden superior. Un diputado declaró recientemente en las Cortes que de cinco mil detenciones hechas desde el último agosto, solo 137 fueron seguidas de proceso.

Siguiendo los planes de Azaña, el exceso de oficiales del Ejército fué invitado a retirarse voluntariamente con el sueldo íntegro. Los sacerdotes de la Iglesia establecida han sido meramente echados suprimiendo la mitad del presupuesto eclesiástico con el año último, y la otra mitad en este año. Diplomáticos y magistrados han sido retirados sin respeto para las normas administrativas consideradas hasta el presente como inviolables. En contraste con la tranquilidad de que disfru-

Conferencias telegráficas DE MADRID

CONSEJO DE MINISTROS

Madrid, 20. — Esta mañana, a las once, reunióse el Consejo de ministros en el palacio de Buenavista.

Terminó la reunión a las dos y veinte, y de ella facilitó el ministro de Agricultura la siguiente nota oficiosa:

"Presidencia: Proyecto de ley prorrogando el plazo para la resolución de expedientes de incautación de bienes a la Compañía de Jesús.

Decreto de designación de vocales suplentes del Patronato administrador de los bienes que pertenecieron a la Compañía de Jesús.

Guerra: Expediente de modificación de un artículo del reglamento de movilización.

Expediente de cesión de una parcela al Ayuntamiento de Vitoria.

Marina: Proyecto de ley de bases de Comunicaciones transoceánicas.

Agricultura: Aprobación de expedientes par adquisición de ocho parcelas con destino a la Estación naranjera de Levante.

Aprobación de varios expedientes relacionados con la aplicación del decreto de intensificación de cultivos en la provincia de Cáceres.

Aprobación de un expediente sobre reglamento formulado por la Diputación de Badajoz para el nuevo régimen del matadero de Mérida."

REUNION DE LA MINORIA RADICAL

Presidiendo el señor Lerroux, se reunió esta mañana la minoría radical.

En la reunión se estudió la cuestión de los haberes del clero en relación con la fórmula propuesta por don Abilio Calderón.

El señor Martínez Barrios nos dijo que se acordó votar el dictamen del Gobierno, lo que se comunicó a la Comisión de Presupuestos que se hallaba reunida en otra sección.

Agregó que la minoría consideraba que no tenía por qué suscribir fórmula alguna.

AMPLIACION DE LCONSEJO

Como indica la nota oficiosa, en el Consejo se aprobó el proyecto de ley de bases de Comunicaciones

taban los republicanos bajo la monarquía, el temor y el resentimiento penetran en los servicios civiles.

Pronto hará un año que la Constitución se votó. En un discurso en Valencia, antes de ser presidente de la República el señor Alcalá Zamora, declaró que la República tenía que ser para todos los españoles o fracasar. Estas rectas palabras están en contraste con la política que sigue el Gabinete. Hablando en Vitoria, una fortaleza conservadora, el señor Alcalá Zamora hizo recientemente en tono apasionado el siguiente llamamiento: "Que vengan a la República todos los que aun están fuera, porque la República significa respeto para todas las creencias y libertades, abomina de la represión y de la tiranía y nunca persigue". Cuando esto sea verdad, habrá esperanza de paz en España."

Hansoceánicas. El proyecto no tiene carácter de ley definitiva, por no haberse ultimado la liquidación del contrato entre el Estado y la Compañía Trasatlántica. Cuando quede liquidado, adquirirá el carácter de ley definitiva dicho proyecto.

En la reunión se aprobó el articulado de la ley de Presupuestos, llevándose seguidamente a la comisión parlamentaria, que estaba reunida en la Cámara.

Se aprobaron en el Consejo diversos expedientes de suplementos de crédito.

Quedó ultimado el proyecto de ley del Tribunal de Garantías Constitucionales, que se leerá mañana o pasado mañana.

También quedó ultimado el proyecto sobre los haberes del Culto y Clero.

DE LA REUNION DE LA MINORIA RADICAL

El señor Guerra del Río, ampliando la referencia de la reunión de la minoría radical, dijo que se ocuparon de la partida del presupuesto del Clero, sección de obligaciones a extinguir, acordando aprobar el presupuesto del Gobierno, sin perjuicio de recabar el estricto cumplimiento del artículo 26 de la Constitución, que prescribe la necesidad de una ley especial reguladora de la total extinción de este presupuesto.

En la reunión, el señor Lerroux pronunció un discurso exponiendo la orientación que debe mantener en esta cuestión la minoría radical.

LO QUE DIJO EL MINISTRO DE MARINA

El ministro de Marina dijo esta tarde en el Congreso que el proyecto sobre comunicaciones transoceánicas, aprobado en el Consejo, era muy largo, y que mañana se facilitará en el Ministerio de Marina.

Preguntado el señor Giral sobre el conflicto ferroviario, dijo que no se habló en el Consejo acerca de él, pero que parecía que iba por vías de franca solución.

LOS SERVICIOS DE ADMINISTRACION LOCAL QUE PASAN A LA GENERALIDAD

Esta tarde, en los pasillos del Congreso, en un corro de diputados catalanes, decía uno de ellos que la transferencia de servicios de Administración local a la Generalidad era ya un hecho firme y tendrá vigencia a partir de primero de enero. Ahora — agregó — se realizan trabajos de mero trámite para ello. Así, pues, a partir de la mencionada fecha todos los servicios dependientes hasta ahora de la Dirección General de Administración local, en la parte que afecta a Cataluña, dependerán de la Generalidad.

Como lo dispuesto en el artículo 179 de la ley municipal y provincial en cuanto a las facultades de los gobernadores civiles, también se transfiere por el Estatuto, esas facultades quedarán reguladas desde la Generalidad, como Poder central en Cataluña.

Por ahora — seguía diciendo — continuarán los gobernadores civiles con los servicios referentes a Orden público, en espera de la constitución de la Junta superior

de estos servicios que en el Estatuto se preceptúa.

Probablemente — seguía diciendo — los primeros servicios que se transferirán, después de los de administración local, serán los de seguros sociales. La realización del traspaso no será difícil, ya que en Cataluña existen organismos como el de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros, más antiguo que el propio Instituto de Previsión Social, para cuya fundación se tomó comomodelo a aquella. Es posible que los detalles de esta transferencia queden ultimados en la semana corriente.

La comisión se dedicará seguidamente al estudio de lo referente a las materias de Hacienda y Archivos, Bibliotecas y Museos. Esta última — decía dicho diputado — tampoco ofrecerá grandes dificultades, pues también tiene Cataluña organismos apropiados, y funciona la Dirección de Bibliotecas de la Generalidad, que tiene gran tradición por haber cultivado la literatura popular. Además, los museos tienen su independencia, y existe la Junta de Museos. Agregó que la Generalidad reclamará algunos documentos del Archivo de la Corona de Aragón, que no se transfieren, tales como el Archivo de la propia Generalidad y varios documentos del Consejo de Ciento.

Muy en breve — dijo por último — se dirigirá al Gobierno de la República la petición del Gobierno de la Generalidad de que se conceda a Cataluña una Universidad única y autónoma.

La redacción de la solicitud es muy adelantada y en ella se constituye un patronato, ponderando con igualdad las representaciones del Gobierno central y de la Generalidad. El extremo relativo al nombramiento de la presidencia — terminó diciendo — no dará lugar seguramente a ninguna discusión.

IMPORTANTE ORDEN DE HACIENDA

Esta tarde, a última hora, se conoció en el Congreso el texto de una Orden del Ministerio de Hacienda a la comisión de Presupuestos.

Por dicha orden se dispone la adición al presupuesto de Hacienda de un artículo por el que se autoriza al ministro a ceder a la Generalidad de Cataluña las contribuciones e impuestos.

Así como las participaciones de las contribuciones de Hacienda del Estado que para cubrir las cuantías que resulten de la aplicación del artículo 16 de la ley de 15 de septiembre de 1932, hayan de ser atribuidas a la Generalidad, en tiempo y medida que sea necesario de los cálculos hechos por la Comisión mixta y aprobados por el Consejo de ministros.

También se autoriza al ministro de Hacienda a aplicar del computo de servicios transferidos a la Generalidad, la parte necesaria de créditos consignados en este presupuesto de gastos para toda España, en tiempo y medida que resulte de los cálculos hechos por la comisión mixta y aprobados en el Consejo de ministros con arreglo a la ley antes citada.

Finalmente se autoriza al ministro para que reglamente el régimen transitorio que habrá de proceder a la cesión total o parcial de dichos recursos a la Generalidad.

SUC. DE TORRES & VIRGLI

Débiles — Elíxir Callo! — que da Vida y Ju